

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 27/04/2018
Αριθμ. Αποφ.: 862

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess1@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ.Της Απόφασης ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366ΕΞ 2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ 2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*»

4. Την με ημερομηνία -**2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, που εδρεύει στην, επί της οδού, Τ.Κ. 55535, και εκπροσωπείται νομίμως, κατά της με αριθμ. /27-12-2017 οριστικής πράξης

διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. διαχειριστικής περιόδου 21/07/2009-21/12/2010, της Δ.Ο.Υ., και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τη με ημερομηνία **11-01-2018** Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7'- Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από **-2018** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την αριθμό **/27-12-2017** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 21/07/2009-21/12/2010, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επιβλήθηκε σε βάρος της ως άνω εταιρίας, διαφορά φόρου ύψους 6.379,83 €, πλέον πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας ύψους 7.655,68 €, ήτοι, συνολικό ποσό ύψους 14.035,41 € .

Η ανωτέρω πράξη εκδόθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, στα πλαίσια σχετικού ελέγχου που διενήργησε η Δ.Ο.Υ., δυνάμει της 2013 εντολής ελέγχου, κατόπιν υποβολής της με αριθμ. -2012 αίτησής της για επιστροφή πιστωτικού ποσού Φ.Π.Α. ύψους 4.513,85 €, φορολογικής περιόδου 21/07/2009-21/12/2010. Λόγω απώλειας των βιβλίων της και μερικών στοιχείων, κρίθηκε αναγκαίο να διενεργηθεί τακτικός έλεγχος Φ.Π.Α. Επίσης, από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι η Δ.Ο.Υ. υπέβαλε, στα πλαίσια της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής μεταξύ των Κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το με αριθμ. -2015 έγγραφο αίτημά της για παροχή στοιχείων σχετικά με τη μετοχική σύνθεση της βουλγαρικής επιχείρησης με την επωνυμία «.....» με ΦΠΑ BG Στη συνέχεια η Διεύθυνση Ελέγχων, απέστειλε στις 2017, την με αριθμ. ΔΕΛ ΣΤ ΕΜΠ, απάντηση του υπουργείου Οικονομικών της Βουλγαρίας, σχετικά με το ανωτέρω αίτημα. Η φορολογική αρχή έκρινε ότι η κρινόμενη περίοδος δεν έχει παραγραφεί, δεδομένου ότι κατ'εφαρμογή της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013, η πενταετής περίοδος για έκδοση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου παρατείνεται, στην περίπτωση που ζητηθούν πληροφορίες από χώρα της αλλοδαπής, για όσο χρονικό διάστημα απαιτηθεί για τη διαβίβαση των εν λόγω πληροφοριών, προσαυξημένο κατά ένα έτος από την παραλαβή τους από τη φορολογική διοίκηση. Συνεπώς, το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου παραγράφεται στις 6/12/2018. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένης της μη προσκόμισης των βιβλίων και στοιχείων της επιχείρησης, ο έλεγχος δεν

αναγνώρισε προς έκπτωση το φόρο των εισροών που αντιστοιχεί στις αγορές των εμπορευμάτων της και στις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών και λήψεις υπηρεσιών.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας ότι το δικαίωμα του Δημοσίου προς έλεγχο και κοινοποίηση της καταλογιστικής πράξης Φ.Π.Α. της χρήσης 2010, έχει υποπέσει σε παραγραφή.

Επειδή στο άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 2859/2000, ορίζεται ότι «1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 49 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της εκκαθαριστικής δήλωσης ή η προθεσμία για την υποβολή των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την εκκαθάριση και την απόδοση του επιστρεπτέου φόρου που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.

2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον:

- α) δεν υποβλήθηκε περιοδική ή εκκαθαριστική δήλωση,
- β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο και σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,
- γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2859/2000, ορίζεται ότι «3. Πράξη προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος

που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.

Τα ανωτέρω ισχύουν και όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.»

Επειδή, περαιτέρω, με το άρθρο 68 παρ. 2 του ν. 2238/1994, ορίζεται ότι : «Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α), β) ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου. Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Αν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70».

Επειδή, ακολούθως, με τις διατάξεις της **ΠΟΛ.1052/15.3.2007** παρασχέθηκαν διευκρινήσεις σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του νόμου 3522/2006 που αφορούν στη φορολογία εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων και συγκεκριμένα με το άρθρο 13 της ως άνω ΠΟΛ. ορίζεται ότι : «1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η [παράγραφος 2 του άρθρου 68](#) του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

Με τις νέες διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. να εκδώσει οριστικό φύλλο ελέγχου χωρίς να αναμένει τις απαντήσεις των αρχών (φορολογικών ή τελωνειακών) των άλλων κρατών-μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών, όταν μεταξύ των ελεγκτικών επαληθεύσεων γίνονται και διασταυρώσεις των ενδοκοινοτικών συναλλαγών ή των συναλλαγών με τρίτες χώρες.

Σε περίπτωση δε που στο μέλλον ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. λάβει απαντήσεις βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής με στοιχεία επιβαρυντικά για τον ελεγχόμενο φορολογούμενο, μπορεί να εκδώσει συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου.

Οι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν για φύλλα ελέγχου που εκδίδονται από τη δημοσίευση του νόμου (22/12/06) και μετά.»

Επειδή, με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας [1738/2017](#) κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο [άρθρο 78](#) του Συντάγματος, ότι : «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που

καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος...2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε».

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου **συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78 (ΣΤΕ Ολ. 3174/2014).**

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής, η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη, ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 8, 9 και 10 αυτής, κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων [11](#) του ν. [3513/2006](#), [29](#) του ν. [3697/2008](#), [10](#) του ν. [3790/2009](#) και [82](#) του ν. [3842/2010](#) είναι αντισυνταγματικές καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους» ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή, με την απόφαση **2932/2017** του ΣΤΕ ορίζεται ότι :«...τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφαση ΣΤΕ 1738/2017, και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3899/2010, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου παρ. 1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο κρίθηκαν από την Ολομέλεια αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006, του άρθρου 29 του ν. 3697/2008, του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 92 παρ. 3 περ. β του ν. 3862/2010, διότι παρατείνουν -ενόψει μάλιστα του γενικού τρόπου διατύπωσής τους, τόσο την πενταετή, κατά την παρ. 1, όσο και τη δεκαετή, κατά την παρ. 4 του άρθρου 84 (πρβλ. ΣΤΕ

1623/2016 7μ.)- προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων ετών».

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟΛΣΤΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρίνόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσής των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογούμενου.

Επειδή, τέλος, σύμφωνα με τα ισχύοντα στο φορολογικό δίκαιο, *«κατ' αντίθεση προς τα ισχύοντα στο διοικητικό δίκαιο, η καταλογιστική πράξη πρέπει να εκδίδεται, καταρχήν τουλάχιστον, με βάση τις σχετικές διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο γένεσης της φορολογικής ενοχής και όχι κατά τον χρόνο έκδοσης της. Συνεπώς θα πρέπει να προσδιορίζεται ο χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης έτσι ώστε να τύχουν εφαρμογής οι ισχύουσες κατά τον χρόνο αυτό σχετικές διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας... Φυσικά ο φορολογικός νομοθέτης δύναται να προβλέπει ρητά ως εφαρμοστέες διατάξεις τις ισχύουσες κατά τον χρόνο έκδοσης της καταλογιστικής πράξης (Κωνσταντίνος Φινοκαλιώτης, Φορολογικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλας 1999, σελ. 286 επ.)»*.

Από τις ανωτέρω διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς σε συνδυασμό και με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης συνάγονται τα ακόλουθα :

- 1) Η συγκεκριμένη φορολογική περίοδος 21/7/2009-21/12/2010, διέπεται από τις διατάξεις του ν. 2859/2000, και ειδικότερα τα περί παραγραφής, ρυθμίζονται από τα άρθρα 57 και 49 του ως άνω νόμου περί Φ.Π.Α. (άρθρο 72§11 Ν. 4174/2013).
- 2) Η ανωτέρω απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών της Βουλγαρίας, η οποία διαβιβάστηκε μέσω της Διεύθυνσης Ελέγχων, στα πλαίσια της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής μεταξύ των Κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναφέρεται στην μετοχική σύνθεση της

βουλγαρικής επιχείρησης με την επωνυμία «.....» με ΦΠΑ BG, χωρίς να προκύπτουν τυχόν επιβαρυντικά στοιχεία, ώστε να θεωρηθούν ως συμπληρωματικά στοιχεία που να δικαιολογούν την επιμήκυνση του χρόνου της πενταετούς παραγραφής σε δεκαετή.(άρθρο 49 παρ. 3 ν. 2859/2000 και 68 παρ. 2 του ν. 2238/1994). Σε κάθε όμως περίπτωση, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην ΠΟΛ. 1052/2007, όφειλε η φορολογική αρχή να εκδώσει οριστικό φύλλο ελέγχου εντός του κανονικού χρόνου παραγραφής και με τη λήψη απάντησης βάσει αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής και μόνο υπό την προϋπόθεση ότι από αυτήν προκύπτουν επιβαρυντικά στοιχεία, να προβεί σε έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου.

- 3) Η καταλογιστική πράξη του Φ.Π.Α. προέκυψε κατόπιν ελεγκτικών ενεργειών, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν με αφορμή αίτηση της προσφεύγουσας για επιστροφή Φ.Π.Α., για την ικανοποίηση της οποίας, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. έκρινε τη διενέργεια τακτικού ελέγχου, καθότι προηγείτο δήλωση απώλειας των βιβλίων και μεγάλου μέρους των στοιχείων της υπό κρίση φορολογικής περιόδου.

Βάσει των ανωτέρω, για τη φορολογική περίοδο 21/07/2009-21/12/2010, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 57 παράγραφος 1 του ν. 2859/2000, περί πενταετούς παραγραφής, και ως εκ τούτου, ο χρόνος παραγραφής έχει παρέλθει κατά την 31/12/2016, δεδομένου ότι δεν χρήζουν εφαρμογής οι διατάξεις περί παράτασης παραγραφής, για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, καθώς θεωρούνται κατ' εφαρμογή των υπ'αριθμ.1738/2017 και 2932/2017 αποφάσεων του ΣΤΕ, ως αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός περί παραγραφής γίνεται αποδεκτός.

Αποφασίζουμε

Την αποδοχή της από /2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρίας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, λόγω παραγραφής.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της εταιρίας με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ'αρ. -2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. φορολογικής περιόδου 21/07/2009-21/12/2010

	Βάσει δήλωσης	Βάσει ελέγχου	Βάσει απόφασης
Κύριος φόρος	-4.513,96	1.865,87	0,00
Διαφορά φόρου		6.379,83	0,00
Πρόσθετος φόρος		7.655,58	0,00
Συνολικό ποσό		14.035,41	0,00

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

Η υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.